

РАЗГОВОРЪ ПЯТЫЙ.

ДЕНЬ ПЯТЫЙ.

Уч. Добрѣ дошли, чада моя; чебахте мало, молимъ Вы, защо искамъ да пригледамъ Стояна види ми ся радостенъ, за това заключавамъ че не е испадналь въ безчинія.

Ст. Учителю, наченахъ много безчинія, но никоя не совершихъ. Вчера рекохъ на слугата си: си разврати и послѣ си умирихъ а-біе. Ддугій путь си вдигнахъ рука-та, за да го ударимъ, но не го сторихъ.

Уч. Азъ ти сказахъ, любезный мой, че ще ся поправишь, и не ся сомнѣвамъ че ще успѣвашъ на по добро всегда. Понеже прочоо ми си сохраниль обѣщаніе-то си, правда е да увардимъ и азъ мое-то. Нека поидеме да сѣднеме подь древа-та въ градина-та, за да ви прикажемъ Басня-та.